

Masarykova univerzita

Právnická fakulta

Katedra finančního práva a národního hospodářství

„Osobní management“

„Rozhodni se, co chceš dělat, rozhodni se, co jsi za to ochotný dát, stanov si priority a pusť se do práce“

(H. L. Hunt)

Zpracovala: Adéla Prknová, 348265

Datum zadání práce: 13. 4. 2011

Datum odevzdání: 29. 4. 2011

*„Prohlašuji, že jsem seminární práci na téma: **Rozhodni se, co chceš dělat, rozhodni se, co jsi za to ochotný dát, stanov si priority a pust' se do práce**, zpracovala sama. Veškeré prameny a zdroje informací, které jsem použila k sepsání této práce, byly citovány v poznámkách pod čarou a jsou uvedeny v seznamu použitých pramenů a literatury“.*

RESUMÉ:

Tématem mé seminární práce je citát od H. L. Hunta: *„Rozhodni se, co chceš dělat, rozhodni se, co jsi za to ochotný dát, stanov si priority a pust' se do práce“*. Tímto citátem je dle mého názoru vystiženo mnoho, a proto ho chci ve své práci dále rozebrat. Jednou z důležitých součástí osobního managementu je stanovit si v životě určitý cíl, který v našem citátu vystihuje slovní spojení: *„co chceš dělat“*. S tím, co chceme v životě dělat, souvisí i to, co jsme pro to ochotni obětovat, jinak řečeno: *„co jsi za to ochotný dát“*. Předposlední sousloví *„stanov si priority“* úzce souvisí s 3. návykem S. R. Coveyho *„tomu nejdůležitějšímu dávej prioritu“*. No a na závěr věta *„pust' se do práce“* je odrazem známého přísloví *„bez práce nejsou koláče“*, a jediné tím, že začneme podnikat jednotlivé kroky, dosáhneme svého cíle a také úspěchu.

KLÍČOVÁ SLOVA:

cíle, hodnoty, priority, oběti, S. H. Covey, důležitá činnost, naléhavá činnost, SMART

OBSAH:

1 ÚVOD:	4
2 OBECNÁ ČÁST:	5
2.1 Rozhodni se, co chceš dělat.....	5
2.2 Rozhodni se, co jsi za to ochotný dát.....	5
2.3 Stanov si priority	5
2.4 Pusť se do práce.....	6
3 ZVLÁŠTNÍ ČÁST:	6
3.1 Můj životní cíl, aneb co chci dělat	6
3.2 Moje hodnoty a oběti.....	7
3.3 Moje priority.....	8
3.4 Moje kroky k cíli	8
4 ZÁVĚR:	9
5 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY:	10

1 ÚVOD:

Jak už bylo řečeno výše, jako téma své seminární práce jsem si vybrala citát od H. L. Hunta: „*Rozhodni se, co chceš dělat, rozhodni se, co jsi za to ochotný dát, stanov si priority a pusť se do práce*“. V rámci této práce chci tedy tento citát rozebrat. Cílem mé práce bude nejprve objasnit základní předpoklady našeho úspěchu, nastínění problematiky, proč je důležité si nejprve uvědomit, čeho vlastně chceme dosáhnout, než se do samotné věci pustíme, a v neposlední řadě chci tento citát vztáhnout na sebe a zamyslet se nad tím, co vlastně chci v životě dělat, co jsem sama ochotna obětovat pro svoje cíle, jaké jsou mé priority, a zdá už pro svůj cíl něco dělám. Jako metody zkoumání sebe i okolí použiji metody indukce, dedukce a určitě i komparace.

2 OBECNÁ ČÁST:

2.1 Rozhodni se, co chceš dělat

„Moderní člověk, stejně jako člověk žijící v minulosti, touží po štěstí, po naplnění svých potřeb a zájmů, po pocitu, že jeho život má smysl, a proto i stále usiluje o jeho vyšší kvalitu. V rámci přirozených tužeb si lidé vytyčují cíle již několik století. Někteří jsou v naplnění svých životních cílů úspěšní. Mnozí však nikoliv, mj. z toho důvodu, že se vydali špatným směrem.“¹

Rozhodnout se, co chceme dělat, znamená stanovit si určitý cíl, který by měl být v souladu s požadavky SMART analýzy, a tedy specifický, měřitelný, ambiciózní, reálný a termínovaný. Volba toho, co chceme dělat, není vždy jednoduchá. Podstatné však je, aby náš cíl nebyl jenom jakousi neurčitou vizí v budoucnosti, ale abychom se na něj konkrétně zaměřili. Proto také toto rozhodnutí souvisí s 2. návykem S. R. Coveyho: Začínajte s myšlenkou na budoucnost.² Při cestě za svým cílem a úspěchem bychom také neměli zapomenout respektovat mentální principy, jako čestnost, trpělivost, poctivost, či odvahu.³

2.2 Rozhodni se, co jsi za to ochotný dát

Rozhodnout se, co jsme ochotni obětovat pro náš sen, není vždy jednoduché, avšak z druhého pohledu nevyhnutelné. Nic nám nepadne samo do klína, a pokud chceme něčeho v životě dosáhnout, je třeba, abychom tomu i něco obětovali. Pro každého z nás je důležité stanovit si určitý žebříček hodnot, podle kterého jsme schopni si určit, co je pro nás nejdůležitější a čeho jsme ochotni se vzdát. Nikdy bychom ale kvůli dosažení úspěchu v profesním životě, neměli zapomenout žít svůj osobní život, který bychom neměli plně obětovat kariéře.

2.3 Stanov si priority

Již na začátku jsme zmínili jeden z návyků S. R. Coveyho. Stanovení priorit je podle Coveyho 3. návykem v rámci kontinua zralosti. Někomu připadá stanovení priorit naprosto samozřejmé, mnoho lidí však plýtvá časem a energií na téměř bezvýznamné věci. Důležité je především určit si důležité a naléhavé činnosti. *„Činnost je pro nás důležitá tehdy, pokud ji osobně považujeme za důležitou a pokud přispívá k naplnění našeho osobního poslání, je v*

¹ VÁGNER, I., WEBER M. *Osobní management*. 1. vyd. Brno: Vydavatelství MU, 2006. ISBN 80-210-3949-3, str. 7

² tamtéž, str. 47

³ tamtéž, str. 33

souladu s naší hodnotovou orientací a vede k dosažení našich cílů s nejvyšší prioritou.

*Činnost je pro nás naléhavá tehdy, pokud máme my nebo někdo jiný (na kom nám v okolním prostředí záleží) pocit, že vyžaduje okamžité provedení“.*⁴ Na základě matice plánování času, kterou však v této práci pro nedostatek prostoru dále rozebírat nebudu, jsme potom schopni si určit, co je pro nás v dané chvíli prioritou, a co opravdu snese odklad. Lidé, kteří dávají prioritu domu nejdůležitějšímu, pak věnují nejvíce času aktivitám, které se nachází v kvadrantu důležitých a naléhavých a důležitých a nenaléhavých činností. Takoví lidé důkladně plánují a jsou připraveni omezit vznik krizí, a nemusí plnit úkoly pod tlakem.⁵

2. 4 Pusť se do práce

Posledním bodem našeho citátu je výraz: „pusť se do práce“. Člověk, který bude všechny zásady osobního managementu provádět pouze v teoretické rovině, v životě ničeho nedosáhne. Tyto zásady a činnosti jsou pouze předpokladem toho být v životě úspěšný, dosáhnout svého cíle s co nejmenšími obtížemi, v co možná nejkratším čase a v celkové spokojenosti. Po té, co si je uspořádáme, je třeba se podle nich začít chovat. Jedině tím, že začneme podnikat jednotlivé kroky, můžeme dosáhnout toho, co od života očekáváme.

3 ZVLÁŠTNÍ ČÁST:

3. 1 Můj životní cíl, aneb co chci dělat

Protože má tato seminární práce být především o mně a také pro mě, tak v návaznosti na krátký obecný výklad, si zkusím stanovit svůj cíl i já.

Rozhodnutí, co chci dělat, jsem provedla už někdy ve 4. třídě základní školy. Řekla jsem si, že se dostanu na práva v Brně a jednou budu hájit zájmy ostatních lidí. Tehdy to byla spíš taková neurčitá vize v budoucnosti, kterou nikdo z okolí nebral vážně. Nyní se ale svému budoucímu povolání pomalu, ale jistě přibližuji a vize se postupně stává cílem, který splňuje požadavky SMART.

Prvním úkolem bylo dostat se na právnickou fakultu MU v Brně. Tento úkol jsem si splnila již před 2 lety. Protože jsem tím zjistila, že když se chce, tak to opravdu jde, můžu si stanovit další úkol. Nyní je mým nejbližším úkolem a také cílem úspěšně ukončit pětileté magisterské studium. Protože až úspěšně splním i tento úkol, pak už budu vysněnému povolání zase o krůček blíže.

⁴ VÁGNER, I., WEBER M. *Osobní management*. 1. vyd. Brno: Vydavatelství MU, 2006. ISBN 80-210-3949-3, str. 49

⁵ tamtéž, str. 51

Spousta mých spolužáků má obrovské cíle. Ten můj je podstatně skromnější. Pro začátek chci být advokátkou. Co k tomu potřebuji? Úspěšně dokončit magisterské studium na právnické fakultě, 3 roky pracovat jako advokátní koncipient, složit advokátní zkoušku a slib, a potom takové ty samozřejmé předpoklady jako způsobilost k právním úkonům, trestní bezúhonnost a další. Cesta je to tedy ještě dlouhá. Ale pokud si splním úkol, který jsem si nyní zadala, tedy úspěšně dostuduji, pak budu povolání advokátky zase o kousek blíž.

Když už tedy vím, co chci dělat, v následujících kapitolách si zkusím odpovědět na to, co jsem schopna pro svůj cíl obětovat, jaké jsou mé priority, a co pro své úspěšné studium a následně i povolání dělám nebo budu dělat. Dnes už vím, že mě to bude stát ještě hodně trpělivosti, poctivosti, ale i odvahy, ale nakonec to snad přece jen zvládnou.

3. 2 Moje hodnoty a oběti

Po vytyčení cíle je důležité si uvědomit, co jsem studiu a poté i svému povolání ochotna obětovat. Nejdůležitější prioritou je pro mě zdraví, které snad není mým studiem ani budoucím povoláním nijak zvlášť ohroženo, pokud pomineme fakt, že mám někdy pocit, že se z toho zblázním, nebo že se mi z častého učení zhoršuje zrak. Jinak však tato hodnota, která by měla být na prvním místě u každého z nás, zůstává plně zachována bez větší oběti.

Druhou neméně důležitou hodnotou je rodina. I když kvůli vzdálenosti školy od místa bydliště musím týden trávit mimo domov, stále jezdím na víkendy domů, a dokonce jsem i během týdne s rodiči v kontaktu díky internetu. Na stejnou příčku s rodinou můžu dát i lásku. A s láskou souvisí můj přítel. Přítel i rodina jsou pro mě ve studiu velkou oporou, a dělají, co můžou, aby mi studium usnadnili. Proto se i já snažím oplácet jim to alespoň tím, že si na ně udělám čas vždy, když můžu, a do budoucna na tom nechci nic měnit. Rodinu a přátele kvůli své kariéře nikdy neobětují, stejně tak jako bych neobětovala svoje zdraví.

Další hodnotou jsou pro mě přátelé. Na přátele by člověk neměl zapomínat, ale na své staré přátele bohužel kvůli studiu již tolik času nemám. Nechci tím říct, že chci obětovat čas strávený s přáteli, to určitě ne. Někdy je ale nutné ho omezit, protože studium, rodina a přítel u mě mají přednost. Ve škole však poznávám i nové přátele, se kterými si můžeme při studiu pomáhat, a tak spojit příjemné s užitečným.

Teď už tedy vím, že kvůli své kariéře nikdy neobětují své zdraví a čas strávený s rodinou a přítelem, protože i díky nim jsem se dostala tam, kde teď jsem. Občas je třeba tento čas trochu omezit, ale nikdy ne zcela obětovat. Co jsem naopak ochotna obětovat je čas strávený s přáteli v hospodách či na diskotékách. Vždyť mládí už jsem si užila, a i když stále mladá jsem, tak je na čase také myslet na svou kariéru.

Dále se samozřejmě nabízí spousta dalších hodnot, jako spokojenost, štěstí, peníze... Všechny z nich jsou potřebné, ale každá z nich se dá alespoň částečně obětovat pro můj cíl, a já je bez větších potíží obětuji.

3. 3 Moje priority

Priority jsou něčím, co nejsem vždy schopna si pevně určit, a doufám, že tedy po napsání této práce začnu na svých prioritách více pracovat.

Když budu vycházet z důležitých a naléhavých činností, tak nyní už vím, že mnohokrát strávím spoustu času čtením si jedné látky jenom proto, že mě baví, místo toho, abych se učila jinou, kterou v danou chvíli potřebuji na test. Často se mi stává, že dám přednost volné neděli strávené s přítelem, místo toho, abych se opravdu pustila do psaní seminární práce či učení na zkoušku. Mnohokrát dám přednost tomu, co můžu dělat až za týden před tím, co musím udělat hned, jen se mi do toho nechce.

Prioritou by pro mě mělo vždy být to, co je pro mě důležité, tedy to, co bude mít přínos pro mě, pro mé studium a budoucí povolání. V nejbližší době pro mě tedy bude prioritou příprava na zápočtové testy a zkoušky, protože na tom závisí splnění mého cíle. Doufám tedy, že se těmto prioritám opravdu začnu věnovat a věnuji jim více času, a do budoucna začnu na svých prioritách mnohem více pracovat. Protože teď už vím, že vždy nedávám tomu nejdůležitějšímu prioritu, a tak ztrácím spoustu drahocenného času.

3. 4 Moje kroky k cíli

Jsme na konci citátu, a tedy i na konci mé seminární práce. Když už vím, co chci dělat, co jsem ochotná pro to obětovat, a jaké jsou moje priority, nezbývá, než se pustit do práce. Jsem si jistá, že již nyní podnikám jednotlivé kroky k cíli. Zatím úspěšně zvládám zápočty i zkoušky, což je nezbytným předpokladem úspěchu. Nicméně také vím, že většina práce je teprve přede mnou, a že na něčem musím začít pracovat mnohem více než dosud, což se týká především stanovení priorit, které mi zatím moc nejde. Teď už je jenom na mě, jak důkladně si za svým cílem půjdu. Ale protože si ho chci splnit, tak se musím ponořit nejen do teorie, ale také hledat způsoby, jak využít své teoretické poznatky v praxi, tedy hledat brigády v advokátních kancelářích a jiných institucích souvisejících s výkonem tohoto povolání. Dále musím zapracovat na svých prioritách, a někdy možná přehodnotit i některé hodnoty a oběti.

Čeká mě tedy ještě hodně práce, která mě bude stát ještě spoustu nervů, času a nadávek. Nyní už ale věřím, že to opravdu zvládnu.

4 ZÁVĚR:

Psaním této seminární práce jsem si uvědomila, že ke splnění mého cíle mě čeká ještě dlouhá cesta. Uspořádala jsem si svůj žebříček hodnot a zjistila, že existují hodnoty, které nejsem schopna studiu obětovat, i když by to někdy bylo potřeba alespoň z části, jako je čas strávený s rodinou a přítelem. Na druhou stranu jsem si uvědomila, že někdy je opravdu škoda, že zanedbávám své staré přátele. Teď už ale vím, že nejde dělat všechno naráz. Pokud se chci studiu věnovat „na plný úvazek“, někdy je třeba určité věci obětovat a člověk se s tím musí smířit. Jde jen o to snažit se skloubit tyto hodnoty dohromady tak, aby těch obětí bylo co nejméně. Také jsem zjistila, že mojí největší slabinou je stanovení priorit, čímž ztrácím spoustu času, který bych jinak mohla věnovat buď dalšímu studiu, práci, nebo naopak rodině, přátelům, sportu a dalším zájmům. Důležité však je, že jsem již začala podnikat jednotlivé kroky na cestě k povolání advokáty, a doufám, že mě ty malé krůčky k tomuto cíli jednou opravdu dovedou.

5 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY:

VÁGNER, I., WEBER M. *Osobní management*. 1. vyd. Brno: Vydavatelství MU, 2006.

ISBN 80-210-3949-3